

OŚLEPNAĆ (2) *vb pf*

o oraz e prawdopodobnie jasne (tak w oślepi).

praet 1 sg m -m oślepił (1). ◇ 3 sg m oślepił (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII – XIX w.

Stracić wzrok, zaniewidzieć (2) : Oćiec pátrząc ná światłość S. Witá oślepił. SkarŻyw 552 marg.

*oślepnąć od czego (1): wkomorze lyna mego vyrzałem Bogi/ ktorých były oczy iáko gwiazdy/ á
twarzy iáko łylkáwica: y od tegom oślepił. SkarŻyw 552.*

Synonim: olśnąć.

Formacje współrdzenne cf ŚLEPIĆ.

Cf OŚLNAĆ

EW